

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoPom/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322201898
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2322201898.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jozefa Mačaja a členiek senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: V. V., nar. XX. U. XXXX, trvale bytom J. A. XXX, zast. kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, so sídlom Staničná 5, Galanta, dieťa rodičov: matka M. V., nar. XX. Q. XXXX, trvale bytom J. A. XXX, zastúpená: JUDr. Pavol Gráčík, advokát, so sídlom Farská 40, Nitra, otec O. V., narodený XX. U. XXXX, trvale bytom J. A. XXX, zastúpený splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., so sídlom Hlavná 6, Šaľa, IČO: 47 241 543, o neodkladné opatrenie, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 21PPOm/2/2022-32 zo dňa 17. mája 2022, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **r u š í a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 2 ods. 1, § 360 ods. 1, § 365 ods. 1, § 367 ods. 1, 2, 3 C.m.p. a § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, 2 C.s.p.

3. Návrhom zo dňa 16. mája 2022 sa otec domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zveril maloletú do jeho osobnej starostlivosti až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 21P/154/2021. V návrhu uviedol, že je s matkou maloletej v manželskom zväzku, manželstvo uzatvorili dňa 22. mája 1999 v obci J. A.. Z manželstva pochádzajú tri deti a to plnoleté dieťa, M. V. a dve maloleté deti, V. V. a O. V.. Matka podala na Okresný súd Galanta návrh na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, predmetné konanie je vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 21P/154/2021. Doposiaľ nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté. S manželkou nežije v spoločnej domácnosti od januára 2022, kedy sa táto odsťahovala zo spoločnej domácnosti. Po odchode zo spoločnej domácnosti maloleté deti nechala uňho, v jeho starostlivosti. Aktuálne býva u svojich rodičov v ich rodinnom dome spolu so synom O.. Maloletá V. bývala od 30. marca 2022 s matkou, kedy sa matka s maloletou zdržiavala a bývala u svojej sestry v sociálnom byte, následne maloletá bývala s ním aj s bratom O. na adrese J. A. XX a aktuálne je maloletá opäť s matkou. Matka maloletú dňa 9. mája 2022 vyzdvihla zo školského zariadenia (základnej školy v J. A.), kde maloletá navštevuje 1. ročník, a to po 20 minútach od začatia prvej hodiny a odvtedy mu bráni v styku s maloletou, nemôže ju kontaktovať, ani telefonicky. Matka s ním odmieta komunikovať a nechcela mu ani uviesť, kde sa s maloletou nachádza. Maloletá dňa 10. mája 2022 nenastúpila do školského zariadenia, čo si overil telefonicky u riaditeľky školy. Uvedené dňa 10. mája 2022 osobne oznámil aj na Úrade práce, sociálnych

vecí a rodiny Galanta, odbor sociálnych vecí a rodiny. Od času, keď je maloletá s matkou, do školy nechodí. Od januára 2022 má maloletá v škole vymeškané asi dva mesiace. Na začiatku matka maloletej vybavovala u detskej lekárky ospravedlnenia, napriek tomu, že maloletá v skutočnosti chorá nebola. Uvedenú situáciu preveroval u riaditeľky školy, ktorá potvrdila, že maloletá nechodí do školy a hrozí jej prepadnutie na základe vymeškaných hodín. Matka maloletej bráni, aby chodila do školy a dopustila sa trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže, čo oznámil aj na polícii. Opakovane sa snažil a snaží kontaktovať s matkou za účelom zistenia, ako sa má maloletá, kde sa s ňou nachádza, či je v poriadku, nakoľko mal a má o ňu veľký strach, žiadal matku, aby sa s maloletou vrátila domov, aby maloletá nastúpila do školy, no matka si ho zablokovala na svojom telefóne, nevie sa jej dovolať. Následne sa dozvedel, že matka s maloletou po tom, čo ju dňa 9. mája 2022 zobrala zo školy, nachádzala v krízovom centre Slniečko v Nitre. Chcel tam za maloletou okamžite ísť, má vedomosť o tom, že tam celú noc preplakala a matka sa z uvedeného centra odhlásila a aj s maloletou odišla a doposiaľ nevie kam. Syn O. matke dňa 12. mája 2022 poslal správu (on jediný má možnosť s matkou telefonicky komunikovať, nakoľko jeho si na telefóne nezablokovala), v ktorej sa jej opýtal kde je, že sa boja o maloletú, že ju nedáva do školy, že kvôli nej prepadne, pýtal sa jej, prečo maloletú týra, zneužíva ju len, aby otcovi ublížila, žiadal ju, aby maloletú priniesla domov, že sa o ňu boja, že psychicky ničí ľudí okolo seba. Na uvedenú správu matka synovi odpísala: Vy ma nevyhľadávajte, malú do školy nedám, nemusí chodiť, všetkých vás dám do poriadku, hlavne tvojho tatka, V. viac neuvidí a čo keď plače, večne nebude plakať, zvykne si, nedozviete sa, kde som, ja si budem robiť, čo chcem. Vzhľadom na uvedené skutočnosti svojím návrhom žiadal, aby bola maloletá dočasne (do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 21P/154/2021) zverená do jeho osobnej starostlivosti. Vzhľadom na to, že maloletá už 6. deň nenastúpila do školy, riaditeľka školy uvedenú situáciu rieši a snažila sa s matkou aj telefonicky skontaktovať, no bezúspešne, matka vôbec nereaguje na jej telefonáty. Rovnako tak matka odmietla predtým uviesť aj sociálnej kurátorke z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, kde sa s maloletou nachádza, rovnako tak nedvihla telefón ani policajtom, keď sa ju snažili po podaní trestného oznámenia kontaktovať a zistiť, kde sa s maloletou nachádza. Dňa 14. mája 2022 podal na Obvodné oddelenie Policajného zboru Šoporňa ústne oznámenie, že matka zobrala ich spoločnú dcéru zo školy a nechce otcovi uviesť, kde sa s dcérou zdržiava. Maloletá sa sama pred ním vyjadrila, že chce byť s ním a bývať s ním, nechce bývať s matkou. Aktuálne býva v rodinnom dome svojich rodičov, kde má maloletá vytvorené všetky podmienky na jej všestranný rozvoj a rovnako vie aj po finančnej stránke zabezpečiť výživu maloletej, všetky jej potreby a financovať jej výdavky. Matka nie je schopná sa o maloletú riadne postarať ani po finančnej stránke - otec bol vždy ten, ktorý finančne zabezpečoval potreby rodiny a teda aj maloletej, matka poberá len invalidný dôchodok vo výške 380 eur mesačne a zároveň poberá prídavky na obe deti v sume 25,88 eur na jedno maloleté dieťa. Okrem uvedeného, matka je psychicky labilnou osobou, ktorá pravidelne konzumuje alkohol a hrá na automatoch. V prípade, ak by súd mal za to, že nie sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 365 ods. 1 C.m.p., otec svojím návrhom eventuálne žiada súd nariadiť neodkladné opatrenie v zmysle § 367 ods. 1 C.m.p., ktorým sa domáha, aby matka maloletú odovzdala do jeho osobnej starostlivosti, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 21P/154/2021.

4. Vecne prvoinštančný súd argumentoval tým, že po oboznámení sa s návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia a na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom dospel k záveru, že v danom prípade nie je dôvodné nariadovať neodkladné opatrenie tak, ako to vo svojom návrhu žiada otec, keďže otec neosvedčil akútnu potrebu poskytnúť ochranu maloletému dieťaťu postupom podľa § 365 C.m.p., resp. § 367 ods. 1 C.m.p. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 365 C.m.p. je stav, keď sa 1/ maloleté dieťa ocitne bez akejkoľvek starostlivosti alebo 2/ jeho život, zdravie a priaznivý vývoj je vážne ohrozený alebo narušený. V prvom prípade ide napríklad o deti opustené, ako aj o situácie, keby prišlo k takej tragickej udalosti, ako je napríklad úmrtie rodičov maloletého dieťaťa. Druhá z uvedených eventualít počíta so situáciou, keď osoby, ktoré zabezpečujú starostlivosť o dieťa, vykonávajú túto starostlivosť nedostatočne, v dôsledku čoho je vážne ohrozený alebo narušený jeho život, zdravie alebo priaznivý vývoj. Z doposiaľ vykonaného dokazovania však súd nemá preukázané, ani osvedčené, že by maloleté dieťa bolo v ohrození, nebola tak preukázaná naliehavá potreba okamžitého zásahu súdu nariadením neodkladného opatrenia. Zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe dočasnej úpravy. V danom prípade však otec svoje tvrdenia o tom, že bezpečnosť a zdravý vývin maloletého dieťaťa sú v ohrození, žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal. Podľa tvrdení otca matka úmyselne zanedbáva povinnú školskú dochádzku maloletého

dieťaťa, keďže od 09.05.2022 maloleté dieťa nenavštevuje základnú školu v J. A.. Dňa 17.mája 2022 súd telefonicky kontaktoval kolízneho opatrovníka za účelom zistenia aktuálnej situácie v rodine. Kolízna opatrovníčka súdu uviedla, že dňa 17. mája 2022 telefonicky kontaktovala matku maloletého dieťaťa, ktorá uviedla, že maloletá už nenavštevuje základnú školu v J. A., od 13. mája 2022 je zapísaná do inej základnej školy, kde je maloletá veľmi spokojná. Matka zároveň uviedla, že maloletá navštevuje aj pediatra v obvode svojho aktuálneho bydliska. Matka kolíznej opatrovníčke ďalej uviedla, že sa s maloletým dieťaťom zdržiava v krízovom centre pre obeť domáceho násillia, konkrétne miesto svojho pobytu však nešpecifikovala. Matka kolíznej opatrovníčke tiež uviedla, že maloleté dieťa v telefonickom rozhovore dňa 14. mája 2022 alebo 15. mája 2022 (presný dátum matka nevedela špecifikovať) otcovi povedalo, že s otcom bývať nechce. V predmetnom prípade je zrejmé, že rodičia maloletej Denisy sú v rozvodovom konaní, pričom pretrvávajú medzi nimi vážne partnerské nezhody, ktoré negatívne ovplyvňujú priaznivý vývoj maloletej, keďže maloleté dieťa je svedkom ich hádok a je vystavené konfliktu lojality. Maloleté dieťa sa od 9. mája 2022 nachádza v starostlivosti matky, pričom súd v čase vydania tohto rozhodnutia nemá osvedčené zanedbanie tejto starostlivosti matkou. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdené, avšak relevantnými dôkazmi nepodložené skutočnosti o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky, resp. neschopnosti matky zabezpečovať starostlivosť o maloleté dieťa a rodičovský boj o maloleté dieťa podľa názoru súdu neosvedčujú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 365, resp. § 367 C.m.p. Nakoľko otec neosvedčil vo svojom návrhu akútnu potrebu zásahu súdu nariadením neodkladného opatrenia, súd sa nestotožnil s návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia a návrh v celom rozsahu zamietol. Keďže pri neodkladnom opatrení súd nemá dostatok priestoru na vykonanie potrebného dokazovania, za účelom preukázania tvrdení účastníkov, resp. okolnostiam zodpovedajúca úprava výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu bude predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 21P/154/2021 o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie otec z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, g/ a h/ C.s.p. Predovšetkým namietal závery súdu prvej inštancie o „ nepreukázaní ohrozenia zdravého vývinu maloletej “ a „ nepreukázaní resp. o neosvedčení skutočností o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky zo strany matky “ s ktorými sa rozhodne nemožno stotožniť, pretože viacerými relevantnými dôkazmi nielenže osvedčil tvrdené skutočnosti o ohrozovaní zdravého vývinu maloletej zo strany matky (čo postačuje v prípade inštitútu neodkladného opatrenia), ale ich aj riadne preukázal relevantným spôsobom. Okrem „ Úradného záznamu zo dňa 10. mája 2022 “ a „Zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 10. mája 2022 “ (priložených k návrhu), v ktorých príslušným inštitúciám oznamoval jednak bezprecedentné bránenie mu v styku s maloletou a v akomkoľvek kontaktovaní zo strany matky, ale predovšetkým zanedbávanie povinnej školskej dochádzky maloletej zo strany matky (potom čo matka dňa 9. mája 2022 bez súhlasu a vedomia otca maloletú nátlakovým spôsobom vzala zo školy v J. A. a nasledujúce dni maloletá už do školy vôbec nenastúpila), poukázal najmä na SMS komunikáciu matky maloletej s vlastným maloletým synom O. (priloženú k návrhu), v ktorej sa matka sama vyjadrila nasledovne: „Vy ma nevyhľadávajte, malú do školy nedám, nemusí chodiť, všetkých vás dám do poriadku, hlavne tvojho tatka, V. viac neuvidí a čo keď plače, večne nebude plakať, zvykne si, nedozviete sa, kde som, ja si budem robiť, čo chcem.“ Z tejto správy je jednoznačné, že sama matka nechce dať maloletú do školy, a aj sama potvrdzuje, že „ malú do školy nedám, nemusí chodiť. “, čím matka sama potvrdzuje vlastný zámer absolútne ignorovať povinnú školskú dochádzku maloletej. Takýto postoj matky je mimoriadne zarážajúci vzhľadom na útlý vek maloletej (navštevuje 1. ročník základnej školy), kedy je eminentný význam vzdelávacieho procesu maloletej jednoznačne nespochybniteľný. Absencia povinnej školskej dochádzky u maloletej totiž rozhodne nie je v jej záujme, naopak, takýmto spôsobom je výrazne ohrozený zdravý vývin maloletej (či už ide o elementárne budovanie osobnosti maloletej, učenie sa základným sociálnym návykom, zbieranie elementárnych vedomostí v učebnom procese, a v neposlednom rade aj budovanie sociálnych vzťahov s rovesníkmi, ako aj s autoritami v podobe učiteľov v škole). Už len uvedený dôkaz (vlastná SMS správa matky, potvrdzujúca jej zámer ignorovať povinnú školskú dochádzku matky) nepochybne minimálne osvedčil (ak nie rovno preukázal) svoje tvrdenia o zanedbávaní povinnej školskej maloletej zo strany matky. O to viac je zarážajúce a prekvapivé, že súd prvej inštancie v samotnom odôvodnení (v bode 21, ktorý je čo do konkrétneho zdôvodnenia záverov súdu smerodajný) absolútne vôbec neuvádza, ako sa s týmto závažným a rozhodujúcim dôkazom vysporiadal, a to aj napriek tomu, že v rámci opisu obsahu návrhu otca v bode 2 napadnutého uznesenia (strana 2) obsah predmetnej SMS správy matky doslova cituje. Následná absencia zmienky o názore súdu, resp. jeho vyhodnotení tohto dôkazu v ďalšom obsahu odôvodnenia napadnutého uznesenia potom vedie k záveru, že súd prvej inštancie na tento mimoriadne

dôležitý dôkaz vôbec neprihliadal. Svedčia o tom aj závery súdu z bodu 21 odôvodnenia napadnutého uznesenia, v ktorých sa súd prvej inštancie obmedzil iba na doslova všeobecné konštatovanie, že otec svoje tvrdenia o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal (bez toho aby sa čo i len zmienil o zarážajúcom obsahu SMS správy matky maloletej, ktorá je rozhodne relevantným dôkazom potvrdzujúci otcom tvrdené skutočnosti). Z uvedených dôvodov je nutné konštatovať, že odôvodnenie napadnutého uznesenia trpí vadou nedostatočnej presvedčivosti (§ 220 odsek 2 C.s.p.), a teda je nepreskúmateľné, ktorá vada zakladá odvolací dôvod podľa § 365 odsek 1 písm. b) C.s.p. V nadväznosti na predchádzajúci odsek tohto bodu otec maloletej zdôrazňuje, že súčasťou práva na spravodlivý proces sú okrem mnohých ďalších čiastkových práv aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, ako aj právo na preskúmanie (preskúmateľnosť) rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek z uvedených čiastkových práv strany sporu postupom súdu v konaní predstavuje pochybenie súdu, ktoré ak dosiahne takú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie resp. jeho výsledok sa javí ako nespravodlivé, zakladá odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1, písm. b) C.s.p. Spomenuté čiastkové právo na riadne odôvodnenie rozhodnutie je napokon premietnuté aj do ustanovenia § 220 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého „...súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.“ Citované ustanovenie C.s.p. tak ukladá súdu povinnosť vždy sa vyčerpávajúco vyrovnáť s argumentmi účastníkov konania, vrátane všetkých ďalších skutočností, ktoré môžu mať vplyv na rozhodnutie, a následne aj povinnosť riadne svoje rozhodnutie odôvodniť, tak aby bolo zrejmé na základe akých konkrétností dospel súd práve k tomu - ktorému záveru, čím sa má doceliť presvedčivosť a tým aj preskúmateľnosť rozhodnutia. Judikatúra ESLP zdôrazňuje, že je potrebné podľa okolností veci dať odpoveď na rozhodujúce argumenty. To znamená, že z odôvodnenia rozsudku sa má účastník dozvedieť o dôvodoch prijatia či odmietnutia svojej argumentácie, resp. iných skutočnosti dôležitých pre rozhodnutie. Dokonca aj keby sa súd vyjadril len strohým konštatovaním, že uplatnený argument je irelevantný, nezodpovedalo by to požiadavke riadneho odôvodnenia. Práve v týchto intenciách má otec maloletej za to, že odôvodnenie napadnutého uznesenia v uvedenom kontexte nie je dostatočne presvedčivé, tak ako to vyžaduje vyššie citované ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p. (a tým aj nepreskúmateľné), v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva otca na spravodlivý proces (konkrétne práva na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia a práva na preskúmanie rozhodnutia). Pokiaľ ide o otcom tvrdené a riadne preukázané tvrdenia o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky maloletej zo strany matky, z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva (bod 21), že súd prvej inštancie nielenže neprihliadal na mimoriadne dôležitý dôkaz (vyššie zmienenú SMS komunikáciu matky, kde sama potvrdila úmyselný zámer zanedbávania povinnej školskej dochádzky maloletej), ale dokonca sa uspokojil iba so sprostredkovanými (a najmä nepodloženými) strohými tvrdeniami matky, ktoré uviedla kolíznemu opatrovníkovi pri telefonickom rozhovore dňa 17. mája 2022, kedy matka (okrem iného) uviedla „ maloletá už nenavštevuje základnú školu v J. A., od 13.05.2022 je zapísaná do inej základnej školy, kde je maloletá veľmi spokojná.“ Ignorujúc otcom predložené relevantné dôkazy sa tak súd prvej inštancie bez ďalšieho uspokojil s týmito nepodloženými tvrdeniami matky (uvedených pri telefonickom rozhovore s kolíznym opatrovníkom), a to dokonca aj napriek tomu, že otec maloletej v návrhu doplňujúco navrhol, aby si súd ním tvrdené a preukázané skutočnosti v prípade potreby preveril aj u samotnej riaditeľky Základnej školy v J. A. p. PaedDr. W. C. v podobe vyžiadania si jej vyhlásenia o uvádzaných skutočnostiach (najmä o tom, ako matka maloletej zobrala zo školy, o tom, ako má maloletá vymeškané množstvo hodín a hrozí jej prepádnutie, o tom, ako maloletá nechodí do školy a pod.). Uvedený navrhnutý podporný dôkaz však súd prvej inštancie bez ďalšieho nevykonal (čo automaticky zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.), pričom v odôvodnení napadnutého uznesenia ani neuviedol dôvody nevykonania tohto dôkazu, v dôsledku čoho aj v tomto smere napadnuté Uznesenie taktiež trpí vadou nepreskúmateľnosti. V odôvodnení napadnutého uznesenia rovnako vôbec prvoinštančný súd nevysvetľuje, ako a či vôbec, sa vysporiadal, resp. prihliadal na ďalšie dôležité dôkazy predložené otcom (videozáznam o nadmernej konzumácii alkoholu matkou v prítomnosti maloletej, resp. čestné prehlásenie syna O. V. zo dňa 12. mája 2022 a čestné prehlásenie Z. I. zo dňa 12. mája 2022), čo taktiež zakladá vadu nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia. Podľa § 63 C.m.p. „V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.“ Už samotné dôkazy ním predložené k jeho návrhu osvedčovali dôvodnosť nariadenia požadovaného neodkladného opatrenia, avšak táto dôvodnosť je ešte viac znásobená nasledovnými dôkazmi. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie nevyhovел jeho návrhu na vykonanie dokazovania a nevyžiadal si od riaditeľky ZŠ v J. A. správu o predmetných závažných skutočnostiach, predmetnú správu od riaditeľky školy si vyžiadal sám po vlastnej línii, ktorú správu („ Informáciu o zanedbávaní školskej dochádzky zo dňa 24. mája 2022 “), predložil súdu v prílohe odvolania. Z uvedenej správy jednoznačne vyplýva, že počas

obdobia od 9. mája 2022 do 17. mája 2022 (kedy sa maloletá nachádzala v osobnej starostlivosti matky potom, čo ju matka bez súhlasu a vedomia otca vzala z vyučovania v ZŠ v J. A., čo otec podrobne popísal a preukázal už v samotnom návrhu) mala evidovaných celkovo 30 vymeškaných (a zároveň neospravedlnených) vyučovacích hodín, čo jednoznačne a nespochybniteľne potvrdzuje ním deklarované tvrdenia o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky zo strany matky (ktoré v konečnom dôsledku potvrdila už sama matka v SMS komunikácii priloženej k návrhu). V uvedenej súvislosti taktiež priložil aj ďalšiu SMS komunikáciu matky, v ktorej taktiež potvrdzuje zámery ignorovať povinnú školskú dochádzku maloletej. V uvedenej správe sa matka opätovne zarážajúcim spôsobom vyjadrila nasledovne „Nedostanete V., do školy nebude chodiť, nikto mi nebude rozkazovať a zoberiem aj kartu od doktorky, nebude chodiť do žiadnej školy nemusí chodiť, tvojho tatka dám zavrieť do basy a vy ma nezaujímate vôbec, nebudete vedieť kde som, malú už neuvidí nikdy.... Dobré dostane z varečku a prestane plakať, mňa to nezaujíma a nech neskúša volať políciu alebo sociálku lebo utečiem do zahraničia neuvidí nás nikdy.“ Z takýchto reakcií a správ matky je evidentné nielen to, že sama matka jednoznačne vyjadrila svoju hrozbu, že otec „V. viac neuvidí“ (a teda je zjavná snaha matky absolútne zabraňovať v styku otca s maloletou), ale dokonca sa matka vyjadrila, že „nechce dať maloletú do školy, keďže tam nemusí chodiť“, čo je nepochybne v absolútnom rozpore so záujmami maloletej, ba dokonca takéto konanie a vyjadrovanie matky dôvodne vykazuje znaky trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže. Ešte viac alarmujúcejšie sú napokon aj vyhrážky matky, že s maloletou „utečie do zahraničia.“ Takéto konanie a správanie matky nepochybne zakladá dôvodnosť podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Okrem uvedených nových dôkazov v prílohe priložil aj rozhodnutie ZŠ s MŠ G. XXX, G. o neprijatí maloletej na základné vzdelanie zo dňa 17. mája 2022, ktorým dôkazom jej jednoznačne vyvrátené tvrdenie matky o „zapísaní maloletej do inej základnej školy.“ Aj z tohto dôležitého dôkazu tak jednoznačne vyplýva, že matka pri telefonickom rozhovore dňa 17. mája 2022 (na ktorý súd prvej inštancie poukazoval v bode 21 napadnutého uznesenia) kolízneho opatrovníka (a tým v konečnom dôsledku aj konajúci súd) zavádzala nepravdivým tvrdením o tom, že maloletá je zapísaná do inej základnej školy. V neposlednom rade poukazuje na ďalšiu dôležitú a rozhodujúcu skutočnosť osvedčujúcu dôvodnosť podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a síce, že matka počnúc 9. májom 2022 (potom, čo maloletú bez súhlasu a vedomia otca vzala z vyučovania v ZŠ v Zemianskych Sadoch) cielene, systematicky a predovšetkým bezdôvodne mu bráni v styku s maloletou a odmieta mu poskytovať akékoľvek informácie o maloletej, a dokonca ani nechce uviesť, kde sa s maloletou nachádza (dokonca tieto informácie odmieta uviesť aj kolíznemu opatrovníkovi, čo rovnako vyplýva z bodu 21 napadnutého uznesenia). Po popísanom incidente zo dňa 9. mája 2022 sa až dňa 17. mája 2022 sprostredkovane (t. j. nie od matky) dozvedel, že maloletá by sa mala nachádzať v ZŠ G. v G. (kde ani nebola riadne zapísaná), kam ihneď šiel a za asistencie sociálnych pracovníčok a polície mu matka maloletú odovzdala. Hneď na druhý deň otec maloletú odviezol riadne do školy v J. A., kde bola a aj stále je riadne zapísaná. Avšak následne ešte v ten týždeň (dňa 20. mája 2022) matka maloletú znovu doslova vytrhla z vyučovacieho procesu a opätovne jej zamedzovala v navštevovaní vyučovacieho procesu, a opätovne mu od uvedeného dátumu odmieta uviesť kde sa s maloletou nachádza, a teda mu znovu bezdôvodne zamedzuje v kontakte s maloletou. Dokonca aj právny zástupca matky sa mu vyjadril v tom zmysle, že matka maloletú do školy nedá až do pojednávania na súde. Z uvedených dôvodov má o maloletú aktuálne odôvodnene nesmierny strach, keďže nemá o maloletej ani len základné informácie, či je zdravá, a najmä kde sa nachádza, ako trávi čas s matkou, a či jej nehrozí akékoľvek nebezpečenstvo, pričom práve vyššie uvádzaná komunikácia matky nasvedčuje tomu, že bez autoritatívnej ingerencie súdu v podobe bezodkladného vydania neodkladného opatrenia v požadovanom znení, sa popísaný stav nezmení, keďže matka dobrovoľne odmieta umožniť mu kontakt s maloletou a neposkytuje mu ani žiadne informácie o maloletej. Požiadal kolízneho opatrovníka o súčinnosť v podobe urgentného vykonania úkonov smerujúcich k zabezpečeniu akéhokoľvek kontaktu otca s maloletou, o čom svedčí priložená Žiadosť o poskytnutie súčinnosti zo dňa 27. mája 2022. Z následnej e-mailovej komunikácie jeho právneho zástupcu a kolízneho opatrovníka (Mgr. B. W. z UPSVaR Galanta) vyplýva jednak dohodnutie termínu stretnutia na pôde UPSVaR Galanta (1. júna 2022), avšak zároveň aj odmietavý postoj matky k predmetnému stretnutiu, čo len potvrdzuje popísaný dlhodobý zámer matky absolútne mu zamedziť akýkoľvek kontakt s maloletou. A navyše aj z tejto komunikácie vyplýva, že maloletá naďalej nenavštevuje žiadnu školu, v dôsledku čoho matka naďalej pokračuje v zanedbávaní povinnej školskej dochádzky maloletej. Matka maloletej sa vo viacerých svojich predošlých podaniach (napr. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 20. apríla 2022, ktoré bolo zamietnuté uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 19P/67/2022-81 zo dňa 27. apríla 2022) vyjadrovala v tom duchu, že pokiaľ by bola maloletá v jej osobnej starostlivosti, otcovi by nebránila v stretávaní sa s maloletou. Je však evidentné, že takéto tvrdenia resp. ubezpečovania

matky sa rozhodne nezakladajú na pravde (a teda sa rozhodne jedná len o účelové fabulácie matky predkladané súdu), keďže aktuálne mu zamedzuje v stretávaní a akomkoľvek kontaktovaní s maloletou prakticky od 9. mája 2022, resp. od 20. mája 2022, tak ako to je popísané vyššie. Má za to, že zamietnutie jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebolo v súlade so záujmom maloletej, pretože všetky vyššie uvedené skutočnosti a predložené dôkazy (v spojení s celým obsahom samotného návrhu otca a dôkazmi v ňom priloženými) potvrdzujú, že aktuálne je vážne ohrozený a narušený priaznivý vývoj maloletej (a to práve popísaným a preukázaným konaním matky, ktorá jednak úmyselne zanedbáva povinnú školskú dochádzku maloletej, jednak bezdôvodne bráni otcovi v styku s maloletou, a napokon aj odmieta otcovi poskytovať akékoľvek informácie o maloletej). Z uvedených dôvodov je toho názoru, že v danom prípade sú naplnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 365 ods. 1 C.m.p. (teda aby súd neodkladným opatrením dočasne zveril maloletú do jeho osobnej starostlivosti). Pokiaľ by však odvolací súd dospel k záveru o nenaplnení podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 365 ods. 1 C.m.p., eventuálne navrhuje, aby súd nariadil neodkladné opatrenie v zmysle § 367 ods. 1 C.m.p. (teda aby bola matke uložená povinnosť odovzdať maloletú do jeho osobnej starostlivosti). A napokon, pokiaľ by odvolací súd dospel aj k záveru o nenaplnení podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 367 ods. 1 C.m.p., navrhuje, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne upraví jeho styk otca s maloletou tak, že je oprávnený dočasne sa stretávať s maloletou každý párný týždeň vždy od pondelka od 08:00 hod. do štvrtka do 18:00 hod. a každý nepárny týždeň vždy od piatka od 08:00 hod. do nedele do 18:00 hod., a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 21P/154/2021.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „ C.s.p. “), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, g/ a h/ CSP v spojení s § 62 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „ C.m.p. “), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 C.m.p.) a dôvodmi odvolania (§ 66 C.m.p.), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 C.m.p.), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 C.m.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s prihliadnutím na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty otca predstreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne pokiaľ mal za dôvodné zamietnuť návrh otca neodkladným opatrením dočasne zveriť maloletú do jeho osobnej starostlivosti do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 21P/154/2021, eventuálne na uloženie povinnosti matke odovzdať mu maloletú do jeho osobnej starostlivosti do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 21P/154/2021.

8. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia C.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 324 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (ods. 1). Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd (ods. 2). Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (ods. 3).

10. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V ods. 2 pod písm. a/ až h/ zákon iba demonštratívne vymenúva možné obsahy neodkladných opatrení.

11. Podľa § 326 C.s.p., v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy

pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha (ods. 1). K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (ods. 2).

12. Podľa § 328 ods. 1 C.s.p. ak súd nepostupoval podľa § 327 (teda neodmietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahujúci predpísané náležitosti, alebo ako nezrozumiteľný alebo neurčitý), nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Podľa ods. 2 o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu. Podľa ods. 3 uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je súd povinný písomne vyhotoviť a odoslať.

13. V zmysle § 329 ods. 1 C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

14. V zmysle § 331 ods. 1 C.s.p. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným účastníkom až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené. Podľa ods. 2 uznesenie o neodkladnom opatrení súd odošle najneskôr do troch dní od jeho vyhotovenia.

15. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

16. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

17. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

18. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

19. Podľa čl. 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečujú dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom dieťaťa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni.

20. Podľa čl. 12 ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa za tým účelom sa dieťaťu poskytuje najmä možnosť, aby sa vypočulo v každom súdnom alebo správnom konaní, ktoré sa ho dotýka, a to buď priamo, alebo prostredníctvom zástupcu alebo príslušného orgánu, pričom spôsob vypočutia musí byť v súlade s procedurálnymi pravidlami vnútroštátneho zákonodarstva.

21. Prijatím Dohovoru o právach dieťaťa sa jednotlivé štáty zaviazali, že ich činnosť bude v súlade s najlepším záujmom dieťaťa a ostatnými článkami Dohovoru. Deti, na rozdiel od dospelých, nemajú možnosť za svoje práva bojovať, svoje práva uplatňovať a vyžadovať žiadnym legitímnym spôsobom, preto deti potrebujú ochranu a špeciálnu starostlivosť, akú dospelí nepotrebujú. V zmysle citovaných

článkov Dohovoru aj maloleté dieťa má právo povedať svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú a jeho názor musí byť braný vážne.

22. V zmysle čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a/ úroveň starostlivosti o dieťa, b/ bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c/ ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d/ okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f/ podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g/ názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h/ podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i/ využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

23. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ust. § 24, § 25, § 26 sa použijú primerane.

24. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok... Podľa ods. 4 súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

25. C.m.p. obsahuje vo svojej tretej časti iba niektoré ustanovenia o neodkladných opatreniach, preto sa použijú aj na neodkladné opatrenia v nesporovom konaní všeobecné ustanovenia Civilného sporového poriadku o neodkladných opatreniach, ktorý vo svojom ustanovení § 325 ods. 2 obsahuje iba demonštratívny výpočet možných typov neodkladných opatrení. Vzhľadom na uvedené je teda možné nariadiť neodkladné opatrenie aj iného obsahu, ako vypočítava C.s.p., a teda aj iné neodkladné opatrenia ako výslovne upravuje C.s.p.

26. Neodkladné opatrenie možno nariadiť z dvoch dôvodov, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V zmysle ustanovenia § 326 ods. 1 C.s.p., potom ďalšími predpokladmi nariadenia neodkladného opatrenia sú osvedčenie dôvodnosti a trvania uplatneného nároku a preukázanie odôvodnenosti potreby neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie. Súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhoduje spravidla (teda nie bezpodmienečne) bez výsluchu a vyjadrenia strán, resp. účastníkov a bez nariadenia pojednávania, a to vzhľadom na charakter tohto procesného inštitútu.

27. Pritom platí, že v zmysle vyššie citovaných ustanovení Charty základných práv aj Dohovoru o právach dieťaťa, najlepší záujem dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri akomkoľvek rozhodovaní súdu vo veciach týkajúcich sa maloletých detí, teda i pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia i keď to C.s.p. už výslovne v § 324 a nasl. neuvádza.

28. Nariadením neodkladného opatrenia účastník nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí a zvyčajne pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí vždy byť dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Nariadenie neodkladného opatrenia v každom prípade

podľa cit. § 325 ods. 1 C.s.p. vyžaduje splnenie podmienky, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery (alebo danosť obavy, že exekúcia bude ohrozená). Takáto potreba je daná naliehavosťou situácie, v ktorej vyčkávanie až na prípadné konečné rozhodnutie (vydané po riadne vykonanom dokazovaní) nemusí byť únosným, pretože by zdržanie spôsobené potrebou zachovania všetkých (vrátane procesných) postupov v konaní o veci mohlo viesť k ujme, ktorú by neskôr šlo len ťažko (ak vôbec) odvrátiť. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je potom z uvedeného pohľadu prioritným záujmom vytvorenie, resp. za určitých okolností i obnovenie podmienok pre riadny a bezproblémový vývin dieťaťa. Tomuto cieľu je na jednej strane podriadená len obmedzená viazanosť súdu v konaniach návrhmi ich účastníkov (čo sa prejavuje v tom, že súd nemusí a často dosť dobre ani nemôže akceptovať práve riešenie problému predostreté tým či oným účastníkom konania, ale je povinný sa v tomto smere riadiť výlučne záujmom dieťaťa), na druhej strane i postup pri dokazovaní v takýchto konaniach. Tu totiž súd na rozdiel od tzv. sporového konania (ktoré je ovládané zásadou zodpovednosti účastníkov za jeho výsledok a kde je tak v značnej miere na procesnej aktivite účastníkov, čo sa v konaní preukáže a s akým výsledkom následne konanie skončí) je povinný i bez návrhu vykonávať všetky dôkazy potrebné na riadne objasnenie skutkového stavu bez ohľadu na to, či ich účastníci navrhli alebo či v tomto smere ostali nečinnými. I v rámci konaní začiatkových aj bez návrhu (do ktorej skupiny patrí vo všeobecnosti skupina konaní vo veciach starostlivosti súdov o maloleté deti a špecificky aj konkrétne konanie) však okrem toho treba vidieť nezanedbateľné rozdiely medzi konaním vo veci a konaním o neodkladných opatreniach. Hoci v konaní o neodkladnom opatrení postačuje na vydanie rozhodnutia (na rozdiel od konania vo veci samej) i len osvedčenie skutočností preň významných (kým v konaní o veci je naopak potrebným preukázanie spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti), táto výhoda však má aj svoju druhú stranu, ktorou je relatívne zvýšená miera zodpovednosti navrhovateľa neodkladného opatrenia najmä za osvedčenie nevyhnutnosti navrhovanej dočasnej úpravy pomerov. Je to tak i preto, že už krátkosť zákonom ustanovenej lehoty na nariadenie neodkladného opatrenia na základe návrhu účastníka (tu 30 dní od doručenia návrhu podľa § 328 ods. 2 C.s.p.), prakticky vylučuje akékoľvek podstatnejšie vloženie sa súdu do problému než to, že sa overí spoľahlivosť navrhovateľom predložených podkladov a ich dostatočnosť pre navrhované riešenie. Tým sa práve konanie o neodkladnom opatrení vydávanom na návrh v konaniach zahájitelných i bez návrhu líši nielen od konania vo veci (kde vykonávanie dokazovania súdom bez ohľadu na aktivitu účastníkov spravidla poskytuje dostatočný priestor pre zistenie všetkých rozhodujúcich skutočností), ale aj od konania o prípadnom neodkladnom opatrení vydanom bez návrhu samotným súdom, v ktorom sa lehoty zhora neuplatnia.

29. Z dosiaľ osvedčeného, ako to vyplýva z obsahu spisu, rodičia maloletej sú v maloletej v manželskom zväzku, manželstvo uzatvorili dňa XX. M. XXXX v obci J. A.. Z manželstva pochádzajú tri deti a to plnoleté dieťa, M. V. a dve maloleté deti, V. V. a O. V.. Matka podala na Okresný súd Galanta návrh na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, predmetné konanie je vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 21P/154/2021. Doposiaľ nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté. Manželia nežijú v spoločnej domácnosti od januára 2022, kedy sa matka maloletej odsťahovala zo spoločnej domácnosti. Po odchode zo spoločnej domácnosti maloleté deti nechala v starostlivosti otca, ktorý aktuálne býva u svojich rodičov v ich rodinnom dome spolu so synom O.. Aktuálne býva maloletá s matkou.

30. Z konania predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia doposiaľ jednoznačne nevyplýva, že by neboli bývali osvedčené žiadne konkrétne okolnosti (t.j. tie, ktoré tvrdil otec v návrhu), z ktorých by bolo možné vyvodiť, že úroveň starostlivosti matky o maloletú je nevyhovujúca, že toto dieťa v prostredí matky má zabezpečené všetky svoje potreby, alebo že by vo výchovnom prostredí matky bol riadne zabezpečený telesný, duševný a citový vývin maloletej. Otec vo vzťahu k maloletej uviedol, konkrétne skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že matka sa maloletej dostatočne nevenuje, keď maloletá má zanedbávať povinnú školskú dochádzku, pričom vyvrátenie tvrdenia otca v uvedenom smere tým, že „ Dňa 17.mája 2022 súd telefonicky kontaktoval kolízneho opatrovníka za účelom zistenia aktuálnej situácie v rodine. Kolízna opatrovníčka súdu uviedla, že dňa 17. mája 2022 telefonicky kontaktovala matku maloletého dieťaťa, ktorá uviedla, že maloletá už nenavštevuje základnú školu v J. A., od 13. mája 2022 je zapísaná do inej základnej školy, kde je maloletá veľmi spokojná, “ nemožno považovať za hodnoverné, keďže tvrdenie otca má byť vyvrátené tvrdením matky majúcej na veci protichodný záujem, pričom niet pochýb, že medzi rodičmi sú vážne animozity.

31. Zdôvodnenie súdu prvej inštancie zamietnutia návrhu otca založené v podstate len na tom, že „ V predmetnom prípade je zrejmé, že rodičia maloletej V. sú v rozvodovom konaní, pričom pretrvávajú

medzi nimi vážne partnerské nezhody, ktoré negatívne ovplyvňujú priaznivý vývoj maloletej, keďže maloleté dieťa je svedkom ich hádok a je vystavené konfliktu lojality. Maloleté dieťa sa od 9. mája 2022 nachádza v starostlivosti matky, pričom súd v čase vydania tohto rozhodnutia nemá osvedčené zanedbanie tejto starostlivosti matkou. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdené, avšak relevantnými dôkazmi nepodložené skutočnosti o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky, resp. neschopnosti matky zabezpečovať starostlivosť o maloleté dieťa a rodičovský boj o maloleté dieťa podľa názoru súdu neosvedčujú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 365, resp. § 367 C.m.p.“, je z pohľadu skonštatovaného odvolacím súdom v predchádzajúcom odseku tohto odôvodnenia potom nedostatočné, nekonkrétne a tým nepreskúmateľné.

32. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

33. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

34. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a/ až d/ C.s.p. sú porušením základného práva strany sporu (účastníka súdneho konania) na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. I. ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

35. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

36. Odôvodnenie rozsudku súdu a primerane i uznesenia (§ 234 ods. 2 C.s.p.) musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 C.s.p.. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypoariadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 C.s.p., je nepreskúmateľné.

37. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vypoariada i so špecifickými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

38. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

39. Nepreskúmateľnosť, či arbitrárnosť súdneho rozhodnutia musí byť napravená, pretože bráni jeho vecnému preskúmaniu; konvalidácia tohto nedostatku súdom vyššieho stupňa neprichádza z logických a systematických dôvodov do úvahy (tiež pre zachovanie princípu dvojinstančnosti). Tomu zodpovedá aj znenie ust. § 388 C.s.p., ktoré odvolaciemu súdu umožňuje zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie len za predpokladu, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie. Pokiaľ teda existujú dôvody pre zrušenie rozhodnutia, čo zároveň vylučuje, aby mohlo byť rozhodnutie potvrdené, nemožno ho ani zmeniť (viď rozhodnutie NS SR 7Cdo 157/2011).

40. Založením rozhodnutia súdom prvej inštancie v podstate len na jednej formulácii „ V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdené, avšak relevantnými dôkazmi nepodložené skutočnosti o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky, resp. neschopnosti matky zabezpečovať starostlivosť o maloleté dieťa a rodičovský boj o maloleté dieťa podľa názoru súdu neosvedčujú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 365, resp. § 367 C.m.p.“ , pričom súd prvej inštancie neposúdil celú škálu rozhodujúcich skutočností, potom rozhodnutie zároveň postráda riadne odôvodnenie, stáva sa arbitrárnym a nepreskúmateľným odvolacím súdom, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Keďže uvedené nedostatky, vzhľadom na ich charakter nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) a čiastočne i c) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

41. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.), bude postupovať v zmysle vyššie uvedených intencií. Po opätovnom oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ako i celým obsahom spisu, zabezpečením si nevyhnutných podkladov pre rozhodnutie za súčinnosti procesného opatrovníka, prípadne i oboznámením sa s obsahom spisu konania vo veci rozvodu manželstva rodičov a úpravu výkonu ich rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, ktoré sa vedie na jeho súde, pristúpi k opätovnému rozhodnutiu, ktoré rozhodnutie je nevyhnutné adekvátne v súlade s § 220 C.s.p. odôvodniť, pričom treba uviesť, že ak rodičia nedokážu spolu aspoň čiastočne komunikovať, čo sa momentálne nepochybne deje, nemožno konštatovať absenciu potreby nutnosti a bezodkladnosti úpravy pomerov t.j. zverenia maloletej, ako aj potrebu úpravy styku s maloletou.

42. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.), pokiaľ už nedošlo k zahájeniu konania vo veci samej (t.j. konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu), nakoľko nesprávne rozhodnutie s nutnosťou jeho zrušenia zakladá povinnosť súdu prvej inštancie rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

43. K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Súd poučuje strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).